

En Mico i les mongetes

Descripción

Una vegada hi havia, en una selva molt llunyana, un mico anomenat Mico. En Mico vivia amb la seva mare i els seus germans en una clariana preciosa envoltada d'arbres alts i flors de tots colors. En Mico era un mico molt curiós i valent, sempre explorant nous llocs i fent nous amics.

Un dia, mentre jugava a prop del riu, en Mico va trobar un vell mercader que venia llavors màgiques. El mercader li va dir a en Mico que aquestes llavors podien créixer fins al cel i portar-lo a un lloc ple de tresors. En Mico, entusiasmada, va canviar una mica de fruita per una de les llavors màgiques i va córrer a casa per plantar-la.

La seva mare, al principi, estava preocupada perquè pensava que en Mico estava perdent el temps amb històries fantàstiques, però en Mico estava decidit a demostrar-li que no era així. Van plantar la llavor junts i, l'endemà al matí, una enorme mongetera màgica havia crescut fins al cel.

En Mico va decidir que havia d'explorar aquesta mongetera. La seva mare estava preocupada, però va veure la determinació als ulls d'en Mico i el va deixar anar amb una abraçada. En Mico va començar a pujar i pujar, fins que va arribar a un país entre els núvols.

Allà va trobar un castell gegant, on vivia un gran gegant. En Mico, tot i tenir una mica de por, va decidir ser valent i explorar el castell. Va veure moltes coses meravelloses, però el que més li va cridar l'atenció va ser una gàbia on hi havia un petit ratolí atrapat. En Mico, tot i ser un mico i tenir por als ratolins, va sentir compassió pel petit animal.

En Mico va obrir la gàbia i va alliberar el ratolí. El ratolí, molt agraït, es va presentar com en Rati. En Rati li va explicar a en Mico que el gegant l'havia capturat i el feia servir per espantar altres animals. En Mico va sentir molta pena per en Rati i va decidir ajudar-lo a escapar.

Els dos nous amics van córrer cap a la mongetera màgica, però van ser descoberts pel gegant. En Mico, mostrant una gran valentia, va decidir enfrontar-se al gegant. Va utilitzar la seva gran agilitat per llençar-se sobre el gegant, confonent-lo i donant temps a en Rati per escapar primer.

Finalment, en Mico i en Rati van arribar a la mongetera i van començar a baixar ràpidament. Quan van arribar a baix, en Mico va explicar a la seva mare i als seus germans tot el que havia passat. La seva mare, orgullosa de la valentia i l'amistat del seu fill, va abraçar-lo fortament.

Des d'aquell dia, en Mico i en Rati van ser els millors amics. En Mico va aprendre que ser valent no només significa enfrontar-se als perills, sinó també ajudar els altres i estimar la família. I així, la seva vida a la selva va ser més feliç que mai, amb la seva família i el seu nou amic al seu costat.

I vet aquí un gos, vet aquí un gat, aquest conte ja s'ha acabat.